

Sygn. akt V RC 878/13

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w W. V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Magdalena Władzińska

Protokolant: Justyna Nowak

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. S. i J. K. reprezentowanych przez H. K.

przeciwko P. K.

o alimenty

1. zasądza alimenty od pozwanego P. K. na rzecz synów S. K. urodzonego (...) oraz J. K. urodzonego (...), w kwocie po 400 (czterysta) złotych miesięcznie na każdego z nich, tj. w łącznej kwocie po 800 (osiemset) złotych miesięcznie, płatne do rąk matki H. K. do 10-go dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 20 września 2013 r.;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. nie obciąża pozwanego P. K. kosztami procesu przejmując je na rachunek Skarbu Państwa;
4. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 września 2013 roku (data prezentaty) H. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. K. alimentów w kwocie po 800 złotych miesięcznie na rzecz każdego z ich małoletnich synów S. i J. K., płatne do rąk matki H. K. do dnia 10 – go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat za okres od 1 sierpnia 2012 roku do 31 marca 2013 roku oraz od dnia wniesienia pozwu (dowód: pozw - k. 2).

Na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów poparła powództwo, natomiast pozwany nie stawił się, prawidłowo wezwany (dowód: protokół rozprawy – k. 18).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Matka małoletnich powodów i pozwany pozostają w związku małżeńskim. Z tego związku w dniu (...) urodzili się małoletni powodowie J. i S. K.. (dowody: zeznania H. K. – k. 18 , odpis skrócony aktu urodzenia J. K. – k. 7, odpis skrócony aktu urodzenia S. K. – k. 8)

Pozwany wyprowadził się z mieszkania zajmowanego wspólnie z żoną i małoletnimi powodami we wrześniu 2013 roku. W roku 2012 dochód pozwanego wyniósł 24440,95 zł (dowody: zeznania H. K. – k. 18, zeznanie PIT – k. 13).

Małoletni powodowie mają po 13 lat. Na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich stwierdziła, że średni miesięczny koszt utrzymania dzieci to po 700 zł miesięcznie na każdego z nich. Na powyższą kwotę składają się: jedzenie, ubrania, potrzeby szkolne. H. K. wskazała, że czasami dzieci chorują, co wiąże się z wydatkami na leki (dowód: zeznania H. K. – k. 18 – 19).

H. K. ma obecnie 37 lat. Matka małoletnich z wykształcenia jest konserwatorem wyrobów włókienniczych, a pracuje na stanowisku introligatora w ABC Zakładzie (...) i zarabia 1675, 61 zł netto. W roku 2012 dochód przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów wyniósł 2566,46 zł. H. K. mieszka z synami w mieszkaniu komunalnym i otrzymuje dodatek mieszkaniowy w kwocie 340 zł. Koszt czynszu to 600 zł, prądu – 600 – 800 zł na pół roku. Matka małoletnich otrzymuje zasiłek rodzinny w wysokości po 100 zł na każdego z synów (dowody: zeznanie PIT – 13, zeznania H. K. – k. 18 – 19, zaświadczenie – k. 12).

Pozwany P. K. nie stawiał się na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 roku, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności ani nie składał ustnych czy pisemnych wyjaśnień w sprawie. Matka małoletnich stwierdziła, że pozwany od września 2013 roku nie łoży na utrzymanie małoletnich. Do sierpnia 2013 roku P. K. pracował jako ochroniarz i zarabiał ok. 2000 zł miesięcznie. Pozwany w tamtym czasie przekazywał H. K. pieniądze na poczet utrzymania małoletnich w kwotach do 1000 zł miesięcznie. Obecnie przedstawicielka ustawowa przypuszcza, że pozwany ponownie został zatrudniony w charakterze ochroniarza; wniosek ten H. K. wysnuła z wypowiedzi syna (dowód: zeznania H. K. – k. 18 – 19).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań H. K. – k. 18 -19, odpisu skróconego aktu urodzenia J. K. – k. 7, odpisu skróconego aktu urodzenia S. K. – k. 8, zeznania PIT – k. 13, zaświadczenia – k. 12.

Sąd dał wiarę zeznaniom H. K. w przytoczonym powyżej zakresie, ponieważ były one spójne oraz pozostawały w zgodzie z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania, zaś z mocy art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. W doktrynie prawa cywilnego przyjmuje się, iż potrzeby uprawnionego obejmują wszystko to, co jest niezbędne dla jego utrzymania, nie tylko w sensie potrzeb fizycznych (wyżywieniem, mieszkanie, odzież), ale i duchowych (kulturalnych). Ponadto przyjmuje się, że dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyje z nimi we wspólnocie, jak i poza tą wspólnotą. (najczęściej tylko z jednym z rodziców – orzeczenie SN z dnia 5 stycznia 1956 roku, OSN 1957, poz. 74)

Małoletni powodowie mają po 13 lat i nie posiadają żadnego majątku. Nie ulega zatem wątpliwości, że małoletni spełniają przesłankę istnienia obowiązku alimentacyjnego, nie są bowiem w stanie utrzymać się samodzielnie.

Przechodząc do oceny przesłanki zakresu obowiązku alimentacyjnego, tj. do zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego wskazać należy, iż zdaniem Sądu łożenie przez pozwanego kwot po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, łącznie 800 zł, zasądzonych przedmiotowym wyrokiem, leży w zakresie możliwości pozwanego. Przedstawicielka ustawowa małoletnich wskazała, iż pozwany zarabiał jako ochroniarz ok. 2000 zł miesięcznie i do sierpnia 2013 roku przekazywał jej na poczet utrzymania dzieci kwoty w wysokości do 1000 zł miesięcznie. Trzeba podkreślić, iż treść art. 135 § 1 kro nie pozwala na wyznaczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego wyłącznie na podstawie kwoty aktualnie osiągniętych zarobków, lecz nakazuje czynić to, uwzględniając możliwości zarobkowe dłużnika, czyli kwoty, jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystywał w pełni. Istotne jest bowiem, że przy ocenie, czy dana osoba może zostać obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, bierze się pod uwagę nie tyle jej aktualną sytuację majątkową i zarobkową, lecz właśnie to, jakie ma ona w tej mierze możliwości (orzeczenie SN z dnia 9

stycznia 1959 r., III CR 212/58, OSN 1960, nr 2, poz. 48). Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka i wieloma innymi czynnikami. W ocenie Sądu pozwany, posiadający doświadczenie zawodowe w zakresie świadczenia usług ochroniarskich, ma możliwość finansowania małoletnich powodów w wymiarze wyznaczonym przez Sąd. Biorąc pod uwagę przewidywane zarobki pozwanego, kwota 800 zł miesięcznie na rzecz małoletnich jest adekwatna w stosunku do jego wynagrodzenia.

Sąd nie podzielił w całości poglądu przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów w kwestii wysokości świadczeń alimentacyjnych. Przedstawicielka ustawowa domagała się na rzecz każdego z małoletnich powodów kwot po 800 zł miesięcznie. Sąd uznał żądanie powódki za zbyt wygórowane, albowiem na rozprawie w dniu 26 listopada 2013 roku H. K. zeznała, że całkowity koszt utrzymania każdego z małoletnich powodów zamyka się w kwocie 700 zł miesięcznie. Sąd na podstawie zeznań H. K. oraz kierując się doświadczeniem życiowym zważył, iż kwota po 400 złotych alimentów miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów jest wystarczająca i w pełni zaspokoi ich usprawiedliwione i konieczne potrzeby. Należy zauważyć, iż matka małoletnich wykonuje pracę zarobkową, za co pobiera wynagrodzenie w wysokości po ok. 1650 zł miesięcznie. Ponadto matka małoletnich uzyskuje dodatkowy dochód w postaci zasiłku rodzinnego w wysokości 200 zł. H. K. ma więc realną możliwość partycypowania w kosztach utrzymania dzieci. W tym kontekście wskazać należy, że na obojgu rodzicach spoczywa tenże obowiązek. Poza realizowaniem obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania o wychowanie dzieci, uwzględnić więc należy też wkład finansowy H. K. w utrzymanie małoletnich powodów. Jako że Sąd ustalił całkowity miesięczny koszt utrzymania każdego z małoletnich powodów na kwotę około 700 zł miesięcznie, kwota alimentów zasądzona od ojca dziecka stanowi właściwy udział w kosztach utrzymania S. i J. K..

Po analizie wszystkich powyższych okoliczności, Sąd w punkcie 1 wyroku zaocznego, opierając się o art. 133§1 k.r.o. w zw. z art. 135§1 k.r.o., zasądził od pozwanego alimenty w kwocie po 400 złotych miesięcznie na rzecz każdego dziecka, łącznie 800 zł miesięcznie, płatne do rąk matki H. K. z góry do dnia 10 - go każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 20 września 2013 roku, tj. od dnia wniesienia pozwu do Sądu.

Natomiast w punkcie 2 Sąd oddalił powództwo w pozostałej części.

W punkcie 3 Sąd na zasadzie słuszności z art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd w punkcie 4 wyroku zaocznego nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności.